

Отъ всяко чувственио усѣщаніе, отъ всяко чувство остая въ душѣхъ-тѣхъ и что-то е то прѣдставило, още и дыри-ты, т. е. *прѣдставленія* та или *понятія*, *идеи*. Способность, съ кою-то ся тѣхъ дыры задръжявать въ душѣхъ-тѣхъ, нарича ся *память*, *памтяніе*, а способность, съ кою-то ся тѣхъ пакъ на память повръщать, нарича ся *сила за усѣщаніе*, *въспоминаніе*, както что сме видѣли това въ по'горный примѣръ за новъй отдѣлъ на Драгаѣна.

Что-то сме повече и до'часто видѣали, слушали, или друго-яче усѣщали и чувствовали ми, то онова тврдѣ добръ и ясно помнимъ. А что то, напротивъ, само рядко, или за малко видѣли, или что-то сме видѣли не пазимъ го добръ, то тврдѣ лесно пакъ го забравяме. — Часто едно правимъ, а друго мыслимъ, и тогава сме *разсѣяны*. Мнозина, съ кой-то бы трѣбвало да потѣжимъ на душевнѣхъ тѣхъ си разсѣяность, тѣжятъ ся криво, че ничто немогътъ добръ да за помнятъ. Съ усѣщаніе-то притичае у помощъ за памтяніе. Азъ незнамъ, на пр. въ кой день съмъ испратилъ едно писмо. Само ся усѣщамъ, че то е было онѣй день, кога-то съмъ отишълъ въ едно съборище, за кое то добръ знамъ, че то бѣше ся събрало въ пятъкъ.

Така си въспоминявамъ, че онова писмо съмъ пратилъ въ пятъкъ. Усѣщаніе-то спомага за памтяніе по обычны околности та то на задъ дохожда у оногова, что-то душѣхъ-тѣхъ трѣси. Още единъ примѣръ! Азъ видѣхъ единъ чловѣкъ, за кого-то ми ся чини, да ми е негово-то лице по-